

Часові характеристики стовбуromозкових і коркових слухових викликаних потенціалів у хворих з хронічними функціональними порушеннями голосу

У лиц с нормальным голосом и слухом, а также у больных с хроническими функциональными нарушениями голоса (ХФНГ) проведено изучение временных характеристик коротко- и длиннолатентных слуховых вызванных потенциалов (КСВП и ДСВП) во взаимосвязи с данными электроэнцефалограммы. Обнаружены значительные нарушения в стволомозговых и корковых слуховых вызванных потенциалах, особенно у больных с ХФНГ с низкоамплитудным α -ритмом. Проведенные исследования объективно подтверждают предположение многих клиницистов о большой роли неврологенного фактора в развитии функциональных голосовых расстройств, а также наличия взаимосвязи слуховой и голосообразующей системы. Выявлена задержка анализа звуковой информации на уровне ствола мозга у больных с ХФНГ, особенно с низкоамплитудным α -ритмом, что проявляется удлинением латентных периодов пиков III, IV и V волн КСВП, а также межпиковых интервалов I-III и I-V. У таких больных наблюдается тяжелые заболевания и частые рецидивы. Полученные результаты целесообразно использовать при проведении лечебно-профилактических мероприятий у больных с ХФНГ и решении вопросов трудовой экспертизы.

Вступ

Розповсюдження функціональних порушень голосу, тяжкий перебіг захворювання при хронічних часто рецидивних формах і найбільш працездатний вік хворих, особливо серед великого контингенту осіб голосових професій, визначають не лише медичну, але й соціальну значимість проблеми. Значна кількість дослідників вважає, що розвиток порушень голосу виникає на фоні невротичної передумови, або ж супроводжується великою кількістю скарг, що стосуються неврологічного статусу хворого [1, 2, 6, 11, 17, 18, 20, 25]. Однак лише в праці Покотиленко [9] проведена оцінка функціонального стану центральної нервової системи (ЦНС) за даними електроенцефалографії (ЕЕГ) у хворих з гострими та хронічними функціональними порушеннями голосу і показана перспектива такого підходу.

Нові можливості для об'єктивного дослідження змін у ЦНС відкриває методика реєстрації слухових викликаних потенціалів (СВП) довго- та коротколатентних (ДСВП і КСВП), яка знайшла широке застосування в нейрофізіології, отоларингології, неврології та нейрохірургії. Але достатньої уваги не приділено вивченю стовбуromозкових і коркових СВП при патології голосу, хоча багато авторів

вказують на наявність зв'язку між слуховою та голосоутворюючою системами.

Мета нашої роботи - дослідження часових характеристик КСВП і ДСВП у хворих з хронічними функціональними порушеннями голосу (ХФПГ), які мають низькоамплітудну картину ЕЕГ.

Методика

Обстежено 180 хворих з ХФПГ віком від 21 до 53 років. До I групи ввійшли пацієнти, які мали амплітуду α -ритму (за даними ЕЕГ) більшу за 25 мкВ, а до II групи - меншу ніж 25 мкВ. Контрольну групу склали 20 практично здорових з нормальним слухом осіб, віком від 18 до 20 років.

При статистичній обробці результатів ми не досліджували окремо праву та ліву сторони. Аналізу не підлягали результати обстеження осіб, які перенесли нейроінфекцію, черепномозкову травму, мали контакт з радіацією, приймали ототоксичні препарати. Не брали також до уваги результати обстеження хворих з супутніми захворюваннями ЛОР-органів, а також осіб з органічними враженнями нервової системи.

Діагноз ХФПГ визначався на підставі вивчення скарг хворих, даних анамнезу та фоніатричного обстеження (непряма ларингоскопія, ларингостробоскопія). Серед обстежених хворих виявлено такі нозологічні одиниці: хронічну функціональну гіпотонусну дисфонію, фонастенію, і спастичну дисфонію та функціональну афонію. Електроенцефалографічні обстеження проводили в положенні сидячи на 14-канальному електроенцефалографі «Nihon Kohden» (Японія) в екранованій звукоzagлушенній камері. Для відведення потенціалів використовували стандартну схему накладання електродів «10-20», рекомендовану Міжнародною федерацією спілки електроенцефалографії. Використовували біполярний метод накладання електродів. Обстеження проводили в стані спокою (фоновий запис ЕЕГ) і при функціональних навантаженнях у вигляді реакції на закривання-відкривання очей, ритмічної фотостимуляції (серії світлових спалахів подовженістю 10 с у заданих ритмах 3, 6, 9, 12, 15, 18, 21 і 24 Гц) та 3-хвилинної гіпервентиляції.

Реєстрацію коротко- та довголатентних слухових викликаних потенціалів (КСВП і ДСВП) проводили за допомогою аналізуючої системи МК-6 (фірми «Amplaid», Італія), в екранованій звукоізольованій камері. Пацієнти розміщалися в зафікованому напівлежачому положенні. Чашечні електроди були розташовані на верхівці тім'я (активний позитивний), соскоподібному відростку (активний негативний) і на чолі (заземляючий). Шкіра голови в місцях прикріплення електродів знежиривалася 96 %-м спиртом і на неї наносилася спеціальна провідна паста. Викликану електричну активність реєстрували у відповідь на іпсилатеральну монауральну стимуляцію. КСВП відмічали у відповідь на удари тривалістю 100 мкс та інтенсивністю 80 дБ над суб'єктивним порогом чутливості з частотою проходження 21 c^{-1} .

Аналізували низькочастотною аналізу

ДСВП реєстрували інтенсивністю заповнення 1 ходження імпульсів стовували час. Аналіз кривих запропонованої вих приймали N2 ДСВП та інтервали I-III.

Статистичну тистики з вик

Результати та

У здорових ос-
постерігалося
α-ритм, найбі-
лішою. Рівнотен-
тим, відсутні
різниці між
різними зонами
тіла. Але від-
мінною особою
є та, яка має
різницю між
різними зонами
тіла.

Середньостатистичні показники ДСВП у осіб з гальноприйняттям

До I групи коркових структур нового ритму стрених β -хвиль і діенцефальної активності з зачокчастотних α -пік - повільна амплітуда α -ритму хворих II групи ритмів при фоно-відкриванні супервентиляції функціонального, у багатьох β -коливання, в α - і θ -хвиль. Помальших потенціалів розбіжності буде відповідати про зміну мозку у таких

взорюючою КСВП і ми голосу о I групи (ми ЕЕГ) контролльну сіб, віком і окремо бстеження му, мали брали та захворю ющими нер их, даних ія, ларин юзологічні астенію, і нцефалог анальному цій звуко али стан мендовану користову проводили навант артмічної у заданих хвилинної санах по ючої сис зольованій ому поло я (актив ний) і на електродів спеціальна рували у відмічали 30 дБ над 21 с⁻¹.

Аналізували 1024 викликаних усереднених кривих з застосуванням низькочастотного (0,2 кГц) і високочастотного (2 кГц) фільтрів з епохою аналізу 10 мс.

ДСВП реєстрували у відповідь на тональні посилені тривалістю 300 мс, інтенсивністю 40 дБ над суб'єктивним порогом чутливості з частотою заповнення 1 і 4 кГц (час нарощання та спаду 20 мс). Частота проходження імпульсів становила 0,5 Гц, кількість вибірок - 32. Використовували час аналізу 750 мс при смузі пропускання фільтрів 2-20 Гц. Аналіз кривих проводили з використанням програми побудови моделі, запропонованої фірмою «Amlaid» (Італія). При аналізі отриманих кривих приймали до уваги латентні періоди піків хвиль P1, N1, P2 і N2 ДСВП та I, II, III, IV і V хвиль КСВП, а також інтерпікові інтервали I-III, III-V і I-V КСВП.

Статистичну обробку результатів здійснено методом варіаційної статистики з використанням критерію t Стьюдента.

Результати та їх обговорення

У здорових осіб з нормальним слухом патологічних змін на ЕЕГ не спостерігалося. У них мав місце добре модульованій у веретена α -ритм, найбільш виражений в потиличних і тем'яних відведеннях. Реакція «відкривання - закривання очей» була добре вираженою. При проведенні фотостимуляції спостерігався високий ступінь засвоєння заданих ритмів.

Середньостатистичні показники часових характеристик КСВП і ДСВП у осіб контрольної групи (табл. 1-3) знаходяться в межах загальноприйнятих норм [10, 12, 13, 14, 16].

До I групи ввійшли 134 (74,4 %) хворих з явищами подразнення коркових структур головного мозку, що проявлялися прискоренням основного ритму ЕЕГ, появою гострих піків і хвиль, скученнями загострених β -хвиль, а також хворі з ознаками дисфункції діенцефальних і діенцефальностовбурних відділів, у вигляді пароксизмів уповільненої активності з загостреними верхівками, розрядів дезорганізованих низькочастотних α -хвиль, гострих піків і потенціалів, комплексів «гострий пік - повільна хвиля». В цій групі хворих теж зустрічалася знижена амплітуда α -ритму, але вона була більшою ніж 25 мкВ. У 46 (25,6 %) хворих II групи спостерігався слабкий ступінь засвоєння нав'язаних ритмів при фотостимуляції, мало виражена депресія α -активності при відкриванні очей, явища гіперсинхронізації у відповідь на гіпервентиляцію. Наведені результати свідчать про пригнічення функціонального стану кори головного мозку у таких хворих. Крім того, у багатьох пацієнтів даної групи домінували асинхронні α - та β -коливання, в передніх проекціях з'являлися скучення уповільнених α - і θ -хвиль. Іноді реєструвалися білатеральні синхронні спалахи аномальних потенціалів, а також нерегулярні повільні хвилі. Зональні розбіжності були слабо вираженими або зовсім відсутніми. Все це доводить про зміни в стовбурових і діенцефальних структурах головного мозку у таких хворих. У хворих з низькоамплітудним α -ритмом спо-

Таблиця 1. Латентні періоди (мс) компонентів довголатентних викликаних потенціалів (ДСВП) у здорових осіб і у хворих з хронічними функціональними порушеннями голосу при інсідательльній стимуляції тонами 1 та 4 кГц ($M \pm m$)

Компонент	Группа обстежених		
	Контроль (n = 20)	I группа (n = 134)	II группа (n = 46)
1 кГц			
P1	67,3±2,7	68,4±3,7	74,2±4,6
N1	112,3±3,4	117,3±4,2	119,6±4,3
P2	177,8±4,6	189,4±2,3*	197,9±2,6**
N2	258,7±5,1	293,4±2,7**	306,9±2,8**
4 кГц			
P1	68,3±2,9	69,4±4,4	71,1±3,5
N1	113,7±3,4	115,1±4,2	118,9±3,6
P2	182,1±4,5	188,2±2,5	198,9±2,7*
N2	259,8±4,7	296,2±2,6**	308,6±3,1**

Примітка. Тут і в табл. 2 і 3 * $P<0,05$, ** $P <0,01$, п - кількість спостережень.

Таблиця 2. Латентні періоди (мс) піків хвиль коротколатентних викликаних потенціалів (КСВП) у здорових осіб і у хворих з хронічними функціональними порушеннями голосу при інсілатеральній стимуляції ($M \pm m$)

Період хвиль КСВП	Контроль (n = 20)	I група (n = 134)	II група (n = 46)
I	1,65±0,02	1,70±0,03	1,69±0,03
II	2,73±0,02	2,74±0,03	2,78±0,04
III	3,81±0,04	4,10±0,04*	4,13±0,03**
IV	5,01±0,04	5,13±0,03*	5,27±0,02**
V	5,59±0,04	6,01±0,02**	6,07±0,02**

стерігалися стійкі порушення голосу, затяжний перебіг захворювання, часті рецидиви, а позитивна динаміка після загальноприйнятого, злебільшце місцевого, лікування була короткочасною та непереконливою.

Результати аналізу дослідження часових характеристик ДСВП при інсілатеральній стимуляції тоном 1 кГц у контрольній групі та у хворих з ХФПГ представлено в табл. 1. Спостерігається достовірне по-довження латентних періодів компонентів Р2 ДСВП ($P<0,05$) і N2 ($P<0,01$) у I групі хворих порівняно з контрольною. Ще більше по-довження значень цих показників спостерігається в II групі. Крім то-го, на 11,5 мс ($P<0,05$) був збільшений латентний період компонента Р2 в II групі хворих ХФПГ порівняно з першою, та на 13,5 мс ($P<0,01$) - компонента N2, що свідчить про значні зміни в корковому відділі слухового аналізатора у таких хворих. Вірогідної різниці в ла-

иканіх потенціалів
рушеннюми голосу

І група (n = 46)	Міжпіковий інтервал	Контроль	I група (n = 134)	II група (n = 46)
	I-III	2,17±0,04	2,40±0,04**	2,44±0,03**
74,2±4,6	III-V	1,78±0,03	1,91±0,03*	1,94±0,02**
119,6±4,3	I-V	3,94±0,02	4,31±0,02**	4,38±0,02**
197,9±2,6**				
306,9±2,8**				

71,1±3,5	
118,9±3,6	
198,9±2,7*	
308,6±3,1**	

женень.

иканіх потенціалів
рушеннюми голосу

І група (n = 46)	
1,69±0,03	
2,78±0,04	
4,13±0,03**	
5,27±0,02**	
6,07±0,02**	

захворювання,
тъноприйнятого,
непереконливою.
ник ДСВП при
групі та у хво-
достовірне по-
(P<0,05) і N2
Ще більше по-
групі. Крім то-
ї піорд компонента
та на 13,5 мс
ни в корковому
ї різниці в ла-

Таблиця 3. Значення міжпікових інтервалів (мс) у здорових осіб і у хворих з хронічними функціональними порушеннями голосу при інсілатеральній стимуляції (M±m)

І група (n = 46)	Міжпіковий інтервал	Контроль	I група (n = 134)	II група (n = 46)
	I-III	2,17±0,04	2,40±0,04**	2,44±0,03**
74,2±4,6	III-V	1,78±0,03	1,91±0,03*	1,94±0,02**
119,6±4,3	I-V	3,94±0,02	4,31±0,02**	4,38±0,02**
197,9±2,6**				
306,9±2,8**				

тентних періодах компонентів P1 і N1 у зазначених групах обстежуваних не виявлено. Аналогічні залежності показників ДСВП спостерігалися і при інсілатеральній стимуляції тоном 4 кГц (див. табл. 1).

Таким чином, корковий відділ слухового аналізатора страждав у обох групах хворих з ХФПГ, але в ІІ групі зміни були більш вираженими, на що слід звернути увагу при лікуванні таких хворих та вирішенні питань трудової експертизи.

Зазначимо, що вивчення реакцій стовбура та кори головного мозку у відповідь на звукові стимули є одним з найбільш перспективних і ефективних електрофізіологічних методів дослідження, тому що він забезпечує отримання точних, стабільних і об'єктивних даних. Так, деякі автори [24] зазначають, що по електричним аудіометричним відповідям стовбура мозку можна об'єктивно оцінити його функціональний стан у людей. Особливо великого діагностичного значення надають раннім слуховим викликанням потенціалам [22]. Дослідження КСВП є багатостороннім діагностичним процесом і отримані при цьому дані можуть бути використані в областях аудіології, неврології та отоневрології [16]. При цьому всі поверхнево зареєстровані компоненти є результатом сумації електричної активності багатьох тисяч нейронів або їх відростків, розсіяних в анатомічно дискретних ядрах і шляхах, між якими спостерігається інтенсивна взаємодія [23]. Нейроанатомічно також було показано наявність тісних зв'язків не лише між відповідними структурами стовбура мозку, але й з іншими його відділами [21].

За нашими результатами у обстежених І групи спостерігається вірогідне подовження латентних періодів III, IV та V хвиль КСВП і подовження міжпікових інтервалів I-III та I-V порівняно з контроллюючою групою, що свідчить про зміни в стовбуromозковому відділі слухового аналізатора таких хворих (див. табл. 2, 3). У зв'язку з тим, що латентність компонента I КСВП залежить від стану завитка, дослідників приваблює використання інтервалів між компонентами I-V як міру часу центральної провідності [29]. Крім того, V хвиля КСВП є найбільш стабільним компонентом КСВП, про що свідчать численні дослідження. Тому автори [29] вважають доцільним окремо розглядати час нижньої (міжпіковий інтервал I-III) і верхньої центральної провідності (міжпіковий інтервал III-V). Подовження цих інтервалів

свідчить про наявність патологічних змін у стовбуру мозку. З одержаних результатів випливає, що в I групі хворих з ХФПГ порівняно з контролем збільшенні міжпікові інтервали I-III і I-V. Ще більш значні відхилення від норми часових характеристик КСВП мають місце в II групі. При цьому латентні періоди піків хвиль III, IV і V КСВП в даній групі хворих достовірно ($P<0,01$) збільшені порівняно з контрольною групою на 0,32; 0,26 і 0,48 мс, а міжпікові інтервали I-III та I-V на 0,27 та 0,44 мс відповідно. Спостерігалася також достовірна різниця в деяких часових характеристиках КСВП між групами хворих з ХФПГ. Це стосується латентних періодів піків хвиль IV та V ($P<0,01$), а також міжпікового інтервалу I-V ($P<0,05$). Отже, в II групі хворих мають місце більш значні зміни в стовбуromозкових структурах головного мозку, ніж у I групі. До II групи здебільшого ввійшли хворі зі стійкими часто рецидивуючими формами ХФПГ, часто - з ускладненім і тяжким перебігом захворювання, зі значними змінами в голосоутворюючому апараті.

Вивчаючи в експерименті на кішках реакцію стовбура мозку, викликану електричним подразненням верхнього гортанного нерва, Lalakea та Anonsen [19] зазначають, що гортанні рефлекси відіграють важливу роль у контролі дихальної функції та захисті легень і, що ці механізми очевидно здійснюються переважно на стовбуromозковому рівні.

Таким чином, результати наших досліджень свідчать, що у хворих з ХФПГ мають місце значні зміни функціонального стану ЦНС та центральних відділів слухового аналізатора і вони більш виражені у хворих з тяжкими формами голосових розладів.

Висновки

1. Дослідження коротко- та довголатентних слухових викликаних потенціалів з урахуванням даних у хворих з хронічними функціональними порушеннями голосу (ХФПГ) об'єктивно підтверджують припущення багатьох клініцистів про вагомий внесок неврогенного фактора в розвиток функціональних голосових порушень, а також взаємозв'язок слухової та голосоутворюючої системи.

2. Приблизно у 25 % хворих ХФПГ спостерігається низькоамплітудна картина ЕЕГ (амплітуда α -ритму до 25 мкВ) в усіх відведеннях. Як правило, у таких хворих були стійкі, часто рецидивуючі, ускладнені форми захворювання.

3. У хворих з ХФПГ з низькоамплітудним α -ритмом спостерігалися найбільш виражені зміни в центральних відділах слухового аналізатора, особливо - в стовбуromозкових його структурах, порівняно з хворими, що мають нормальну або близьку до нормальної амплітуду α -ритму.

Затримка аналізу звукової інформації на рівні стовбура мозку, що проявляється подовженням латентних періодів піків III, IV і V хвиль, а також міжпікових інтервалів I-III, I-V КСВП притаманна хворим з ХФПГ з тяжким перебігом захворювання та частими реци-

дивами, тому лікувально-процеси при вирішенні

T.A.Shidlovska

TIME CHARACTERISTICS
AND CORTEX EVOKED POTENTIALS
IN PATIENTS WITH CHRONIC FUNCTIONAL
DISORDERS OF THE BRAIN STEM

The study of
Potentials (SLAEP
(LLAEP) in re-
in individuals with
chronic functional
SLAEP and LLAEP with
low amplitude
and LLAEP with
amplitude α -rhythms
clinicians about
of functional changes
between hearing and
information processing
patients with chronic
which was being
III, IV and V.
peak intervals
severe course of
could be experienced
with CFVI and

Kiev. Scientific-Research Institute of the Ministry of Public Health

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Василенко Ю.С. // Вісник Академії медичних наук України. - 1978. - № 4. - 10 с.
2. Бикбаева А.И. // Журн. уш., горла и носа. - 1978. - № 1. - 10 с.
3. Дмитриев Л.Б. // Ученые записки Медицинского института. - М.: Медицина, 1978. - № 1. - 10 с.
4. Ермолаев В.Г. // Ученые записки Медицинского института. - М.: Медицина, 1970. - № 5. - 10 с.
5. Заріцький Л.А. // Ученые записки Медицинского института. - М.: Медицина, 1984. - 168 с.
6. Кіндурис В.Ю. // Ученые записки Медицинского института. - М.: Медицина, 1980. - № 1. - 10 с.
7. Митрінович-Макарова Н.А. // Ученые записки Медицинского института. - М.: Медицина, 1965. - 356 с.
8. Овсянік К.В. // Ученые записки Медицинского института. - М.: Медицина, 1980. - № 1. - 10 с.

ISSN 0201-8489. Фізіол. журн. 1998. Т. 44, № 1-2

З одержаним порівняно з більш значні місце в II та V КСВП в яно з конт-тервали I-III ж достовірна пами хворих IV та V. Отже, в II буромозкових здебільшого ХФПГ, ча-зи значними

мозку, вик-єрва, Lalakea ють важливу що ці ме-ковому рівні. цо у хворих ну ЦНС та виражені у

ликаних по-хронічними об'єктивно-смий внесок тосових по-утворюючої

сься низько-кВ) в усіх асто рециди-

постерігалися слухового к, порівняно ої амплітуду

бура мозку, III, IV і V притаманна реци-

8. Т. 44, № 1-2

дивами, тому ці показники доцільно використати при проведенні лікувально-профілактичних заходів та в якості об'єктивних критеріїв при вирішенні питань трудової експертизи.

T.A.Shidlovska

TIME CHARACTERISTICS OF BRAINSTEM AND CORTEX EVOKED ACOUSTIC POTENTIALS IN PATIENTS WITH CHRONIC FUNCTIONAL VOICE IMPAIRMENTS

The study of time characteristics of Short Latency Acoustic Evoked Potentials (SLAEP) and Long Latency Acoustic Evoked Potentials (LLAEP) in relation to electroencephalography (EEG) data was performed in individuals with normal voice and hearing, as well as in patients with chronic functional voice impairments (CFVI). Significant abnormalities in SLAEP and LLAEP parameters, especially in patients with CFVI with low amplitude α -rhythm, were revealed. The conducted study of SLAEP and LLAEP with respect to EEG data in patients with CFVI with low amplitude α -rhythm provide objective evidence for beliefs of many clinicians about a prominent role of neurogenic factors in the development of functional voice impairments as well as the existence of correlation between hearing and voiceproducing systems. Delay in the sound information processing at the level of the brainstem was found in patients with CFVI, especially in those having low amplitude α -rhythm, which was being observed in prolongation of the latency periods of peaks III, IV and V of the SLAEP waves along with widening of the interpeak intervals I-III and I-V. Such the patients are characterized by severe course of their disease and frequent relapses. The data received could be expediently used for treatment and rehabilitation of patients with CFVI and solving matters of labor expertise.

Kiev. Scientific-Research Institute of Otolaryngology
Ministry of Public Health of Ukraine

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Василенко Ю.С. Функциональные афонии и их лечение // Вестн. отоларингологии. - 1978. - № 4. - С. 83-87.
2. Бикбаева А.И., Габдуллин Н.Т. Нарушение голоса при дисфункции щитовидной железы // Журн. уш., нос. и горл. болезней. - 1986. - № 4. - С. 51-55.
3. Дмитриев Л.Б., Телеляева Л.М., Таптапова С.Л., Ермакова И.И. Фониатрия и фонопедия. - М.: Медицина, 1990. - 272 с.
4. Ермолаев В.Г. Современные задачи фонетики и фониатрии // Вестн. отоларингологии. - 1970. - № 5. - С. 22-27.
5. Зарецкий Л.А., Тринос В.А., Тринос Л.А. Практическая фониатрия. - К.: Вища школа, 1984. - 168 с.
6. Киндурис В.Ю., Гоштаутас А.А., Узлова В.Д. Исследование психологических особенностей больных с функциональными нарушениями голоса // Журн. уш., нос. и горл. болезней. - 1980. - № 4. - С. 48-52.
7. Митринович-Моджаевска А. Патофизиология речи, голоса и слуха: Пер. с пол. - Варшава, 1965. - 356 с.
8. Овсяник К.В. Електрофізіологічне дослідження функціонального стану центральних відділів слухового аналізатора у ліквідаторів наслідків аварії на Чорнобильській АЕС: Автореф. дис. ... канд. біол. наук. - К., 1997. - 19 с.

УДК 612.176.014.2

М.С.Гнатюк, В.І.

Функціонал при системати

Комплексом у
ни отдельы м
статические
сике напряже
сердца. Основ
ние и удлинен
реторной и с
ют метаболи
ный запас эн
цессе адапта

Вступ

Незважаючи
фізичних нав
протилежні по
має єдиної
гіпертрофовано
відмічається п
частіше з'являє
при фізичній
гіпертрофії се
кового досліджен
востей структур
тичних фізичн

Методика

Дослідження
132,0 г ± 6,1
щодобово впра
характеру з
хвилин (помір
ложені на с
навантажень
дослідженнях
знаходилися з
водили запис
[15] на електро
Вимірювали т
го апарату [1]

Матеріал надійшов
до редакції 27.10.97

Київ. наук.-дослід. ін-т отоларингології ім. проф. О.С.Коломійченка
М-ва охорони здоров'я України